

ABSTRAKT

Diplomová práce je zaměřená na vztah českých učitelů a budoucích učitelů biologie ke zvířatům. Jejím cílem je popsat vztah učitelů a budoucích učitelů ke zvířatům a sledovat proměnné, které ho ovlivňují.

Teoretická část popisuje roli učitele biologie ve vzdělávacím procesu a její dopad na žáky při utváření správného vztahu ke zvířatům. Představuje vzdělávání za pomoci zvířat, školní chovy, vliv živých zvířat na rozvoj žáků a jejich emoční prožívání (radost, láska nebo odpor, strach, fobie). Stručně je představena také legislativa vztahující se k tématu. Upozorňuje na skutečnost, že učitelův vztah ke zvířatům ovlivňuje žáky a formování jejich vztahu ke zvířatům.

Výzkumná část vyhodnocuje vztah 180 učitelů a 121 budoucích učitelů biologie ke zvířatům na základě dotazníkového šetření realizovaného v letech 2023 a 2024 v České republice. Získaná data byla zpracována popisem a obvyklými statistickými metodami. Učitelé biologie mají ke zvířatům pozitivní vztah. Učitelé starších ročníků jsou více ochotni pitvat nebo připustit eradikaci invazních druhů. Nejoblíbenější je pes a nejméně oblíbené je klíště. Strach nejméně vzbuzuje morče a nejvíce pavouk. Všichni respondenti jsou ochotní zařazovat živá zvířata do výuky.

KLÍČOVÁ SLOVA

Didaktika biologie, emoce, nebezpečí, nezdravá láska, odcizování se přírodě, odpor/štítivost/znechucení, strach, výuka, vztah, živá zvířata.